SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 40/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. M., K.; A. B., K.; M. F., H.; M. F., K.; A. G., K.; M. H., K.; J. H., K.; J. I., K.; M. I., K.; J. I., B.; H. I., B.; A. J., N.; D. K., K.; D. K., K.; E. L., K.; J. L., K.; J. L., K.; H. M., K.; A. M., K.; Ing. F. N., N.; V. N., K.; M. N., K.; M. P., K.; M. T., K.; O. T., P., a M. T., K., zastúpených advokátom JUDr. J. F., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu K. sp. zn. 2008/01042-187-307/Ht z 11. augusta 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. K. o d m i e t a .

Sťažnosť A. M., A. B., M. F., M. F., A. G., M. H., J. H., J. I., M. I., J. I., H. I., A. J., D. K., E. L., J. L., J. L., H. M., A. M., Ing. F. N., V. N., M. N., M. P., M. T., O. T., a M. T. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2008 osobne doručená sťažnosť A. M., K.; A. B., K.; M. F., H.; M. F., K.; A. G., K.; M. H., K.; J. H., K.; J. I., K.; M. I., K.; J. I., B.; H. I., B.; A. J., N.; D. K., K.; D. K., K. (ďalej aj „sťažovateľka“); E. L., K.; J. L., K.; J. L., K.; H. M., K.; A. M., K.; Ing. F. N., N.; V. N., K.; M. N., K.; M. P., K.; M. T, K.; O. T., P., a M. T., K. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu K. (ďalej aj „úrad“ alebo „pozemkový úrad“) sp. zn. 2008/01042-187-307/Ht z 11. augusta 2008. Sťažovatelia na výzvu ústavného súdu doplnili sťažnosť, ktorú mu doručili 20. januára 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že pozemkový úrad napadnutým rozhodnutím rozhodol o spôsobe náhrady a určenia obvodu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkárskej osade... K. – T. v katastrálnom území J., podľa § 10 ods. 3 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov. Sťažovatelia tvrdia, že pozemkový úrad nemá právny dôvod k majetkoprávnemu usporiadaniu uvedených nehnuteľností a že sporné územie je určené na výrobu a výstavbu skladov podľa doterajšieho rozhodnutia úradu. Namietali aj tú skutočnosť, že im bola ponúknutá neprimeraná suma za náhradu pozemkov, a to v hrubom rozpore so skutočným stavom ceny nehnuteľnosti v uvedenom obvode, pretože hodnota pozemkov za jeden meter štvorcový sa pohybuje v rozpätí od 800 Sk do 1 500 Sk, čo je preukázateľné. Uviedli, že svoje práva uplatňovali na súde v rámci všeobecného súdnictva, aj na príslušnom Ministerstve pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“) a neboli úspešní. Preto sú nútení domáhať sa ochrany svojho práva na ústavnom súde a žiadajú, aby bol vo veci vydaný tento nález:

„1. Základné právo A. M. ..., 2. A. B., K.; 3. M. F., H.; 4. M. F., K.; 5. A. G., K.; 6. M. H., K.; 7. J. H., K.; 8. J. I., K.; 9. M. I., K.; 10. J. I., B.; 11. H. I., B.; 12. A. J., N.; 13. D. K., K.; 14. D. K., K.; 15. E. L., K.; 16. J. L., K.; 17. J. L., K.; 18. H. M., K.; 19. A. M., K.; 20. Ing. F. N., N.; 21. V. N., K.; 22. M. N., K.; 23. M. P., K.; 24. M. T., K.; 25. O. T., P.,

a 26. M. T., K., upravené v čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obvodného pozemkového úradu K. v konaní vedenom rozhodnutím č. 2008/01042-187-307/Ht porušené bolo.

2. Rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu K. č. 2008/01042-187-307/Ht zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Obvodnému pozemkového úradu K. prikazuje, aby vo veci konal tak, že finančnú náhradu poskytne vlastníkom, ktorých zastupuje A. M. na základe písomných plnomocenstiev, vo výške 800 Sk za 1 m2 v záhradkovej osade... K. – T. v k. ú. J.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenia sťažovateľov, že rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu K. sp. zn. 2008/01042-187-307/Ht z 11. augusta 2008 došlo

k porušeniu ich základného práva podľa čl. 20 ods. 4 ústavy. Podľa zistenia ústavného súdu uvedené rozhodnutie sa stalo právoplatným 18. septembra 2008.

1. Právny zástupca sťažovateľov v sťažnosti uviedol ako jednu zo sťažovateľov aj D. K. s návrhom, aby bola účastníčkou konania pred ústavným súdom. Ústavný súd z obsahu administratívneho spisu a z rozhodnutia sp. zn. 2008/01042-187-307/Ht z 11. augusta 2008, ktoré je napadnuté sťažnosťou, zistil, že táto nebola účastníčkou správneho konania a nebola pojatá ani do napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, a preto jej napadnuté rozhodnutie ani nebolo doručované.

Podľa už citovaného ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti je, keď je sťažnosť podaná „... niekým zjavne neoprávneným“.

Sťažovateľka nebola účastníčkou správneho konania a napadnuté rozhodnutie sa jej nedotýkalo, preto jej ani nevznikla aktívna legitimácia na podanie sťažnosti ústavnému súdu, a preto jej sťažnosť bola odmietnutá ako podaná zjavne neoprávnenou osobou.

2. Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Napadnuté rozhodnutie sa stalo právoplatným 18. septembra 2008. Sťažnosť bola ústavnému súdu podaná osobne 9. decembra 2008. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola podaná v čase, keď už uplynula ustanovená lehota v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Sťažovateľ včasnosť podania sťažnosti ústavnému súdu odvíjal od doručenia odpovede Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky na jeho odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu. Sťažovateľ v návrhu petitu výroku na ústavnom súde nenapadol

postup a rozhodnutie tohto ministerstva. Okrem toho, postup uvedeného ústredného orgánu štátnej správy v danej veci nemohol založiť plynutie zákonnej lehoty na podanie sťažnosti, pretože nemožnosť podania odvolania, resp. sťažnosti nemožno z hľadiska ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný prostriedok nápravy. Preto odpoveď ministerstva nemožno považovať za kvalifikovanú právnu skutočnosť, od ktorej začína plynúť lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti tak, ak to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2009